

tegne Livrenter af den angivne Størrelse for alle fremtidige Pensionister, idet Foreningen først købte Livrenter og senere af sine Midler deponerede den nødvendige Post rentebærende Obligationer i Bikubens Forvaltningsafdeling, en Ordning, der i Aaret 1945 ændredes derhen, at Foreningen henlagde en særlig Tilskudspensionsfond, som afløste de da løbende Deponeringer i Bikuben, og som paatog sig fremtidig den direkte Udbetaling af de krævede Beløb 300 Kr. og 200 Kr. til Pensionisterne. Tilskudspensionsfonden udgjorde pr. 31. December 1946 706 170 Kr. 10 Øre.

Herefter er Forholdet, at der findes

2	Medlemspensionister,	20	Enkepensionister	uden	Tilskudspension,
40	—	38	—	med	Tilskudspension,
hvoraf 8	—	9	—	er	ordnet ved Tegning af Livrenter.

Ligesom Pensionskassen selvfølgelig udformede sine Vedtægter og sin Administration særlig med Apoteksforhold for Øje, saaledes administrerede Justits- og senere Indenrigsministeriet Ordningen efter dens særlige Forhold. Saaledes opsagde Indenrigsministeriet i Skrivelse af 19. September 1935 sin Godkendelse af Vedtægterne under Hensyn til, at de deri bestemte Bidrag havde vist sig for smaa til nogensinde at frigøre Apotekerfonden for dens Forpligtelse til at yde Pensionstilskud, og krævede dem som Betingelse for Godkendelsens Fornyelse forhøjet til 180 Kr. aarlig for yngre, 204 Kr. for ældre Medlemmer med Forbehold om senere Forhøjelse. Heri indtraadte en Ændring som Følge af Lov Nr. 183 af 11. Maj 1935 om Tilsyn med Pensionskasser, hvorefter Pensionskassen blev underlagt Forsikringsraadet, og Loven paabød fra dens Ikrafttrædelse den 1. Januar 1936 at betale udtrædende Medlemmer Udtrædelsesgodtgørelse, Højesterets Dom af 7. Juni 1946, Ugeskrift for Retsvæsen 1946 Side 854.

Pensionskassens gældende Vedtægt er stadfæstet af Handelsministeriet den 13. April 1944 og af Indenrigsministeriet den 9. Maj 1944 med Ændringer, stadfæstet den 2. og den 24. November 1945. Derefter er Medlemsbidragene 17 Kr. maanedlig for yngre, 19 Kr. for ældre Medlemmer; Apotekernes Bidrag er 150 Kr. aarlig pr. Medhjælper. Medlemspensionen har udgjort fra Aar 1918 300 Kr., fra 1921 720 Kr., fra 1927 1 000 Kr., fra 1930 1 200 Kr., fra 1933 1 400 Kr., fra 1937 1 700 Kr., fra 1942 2 000 Kr. og er fra 1. Oktober 1945 fastsat til 2 040 Kr. aarlig, Enkepensionen til 1 224 Kr. Pensionskassens Formue udgjorde pr. 31. December 1946: 7 910 049 Kr. 41 Øre.

Som særlige Forhold bemærkes, at samgifte Farmaceuter begge kan være Medlemmer af Pensionskassen med Ret til Pension, Hustruen altsaa med Enkepension under fortsat Apotekstjeneste efter Mandens Død og tillige med Medlemspension ved sin Fra-træden, og at ogsaa pensionerede Apotekerenker, der er tjenestegørende Farmaceuter, kan være Medlemmer med Ret til Medlems- og Børnepension.

Pensionskassens Bidragsbasis blev i Henhold til Indenrigsministeriets nævnte Skrivelse af 19. September 1935 lagt med et anslaaet Reguleringstillæg paa 800 Kr. aarlig, saa at Kassen med de hidtidige Bidrag næppe vil kunne komme op paa højere Pensioner end ca. 2 800 Kr., snarere mindre paa Grund af den nye Pligt til at betale Udtrædelsesgodtgørelse. Naar der ikke er sket Ændringer paa dette Punkt, skyldes det formentlig, at enhver Forhøjelse paa Grund af Begrænsningen i Apotekernes Bidragspligt vilde falde helt paa Medhjælperne, og at det under Verdenskrigen ikke fandtes rimeligt at rejse Krav i saa Henseende. Det er herved formentlig ogsaa taget i Betragtning, at saa længe de Pensioner, Kassen kunde yde, ikke var større end anført, maatte det være forsvareligt at yde alle Medlemmerne samme Pension, men at en Forhøjelse af Pensionerne maatte medføre den indgribende Ændring i Pensionskassens Forhold, at Pensionerne blev gradueret efter Medlemmets Uddannelse (cand. eller exam. pharm.) og Tjenestetid og dermed ogsaa Bidragenes Størrelse. Kun Farmaceuter, der gør Tjeneste paa Apotek eller de til Apoteksvæsenet knyttede Institutioner, kan indmeldes i Kassen og betegnes som dens ordinære Medlemmer; Medlemmer, der udtræder af disse Stillinger, kan dog paa visse Vilkaar forblive som ekstraordinære Medlemmer mod et højere Kontingent og faar da ved Pensionering samme Pension fra Kassen som ordinære Medlemmer. 1. Januar 1947 havde Kassen 1 246 ordinære og 85 ekstraordinære Medlemmer. Ved Forhøjelse af Pensionerne maatte ogsaa dette Forhold reguleres, og med en saa gennemgribende Ændring i Kassens Forhold maatte naturlig følge en Regulering af Forholdet for Farmaceuter, der arbejder paa Hospitalsapoteker og andre til Faget knyttede Institutioner.